

Ing. Jiří NOVÁK
náměstek ministra zemědělství

Praha 26. února 2010

Čj.: 37867/2009 - 16000

(Vzhledem k odborné úrovni této odpovědi pana ministra (prostřednictvím pana náměstka) si Asociace profesionálních myslivců ČR dovolila červeně učinit několik faktických připomínek)

Vážený pane Horáku,

z pověření ministra zemědělství pana Ing. Jakuba Šebesty odpovídám na Váš otevřený dopis, kde upozorňujete na nabytí účinnosti nového zákona Č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, od 1. 1. 2010.

- APM ČR v žádném případě neupozorňovalo pana ministra na nabytí účinnosti trestního zákoníku(!); to je zkreslení obsahu ze strany ministra zemědělství (prostřednictvím náměstka);
- APM ČR upozorňuje pana ministra především na:
 - dlouhodobou pasivitu ministerstva (resp., pracovníků ústředního orgánu státní správy myslivosti), které neplní své základní metodické, legislativní a řídicí povinnosti;
 - to, že MZe nechává celou problematiku strážní prakticky bez pozornosti a bez jakékoliv pomoci; v případě strážní si vůbec neplní své povinnosti;
 - to, že dotace MZe nejsou vynakládány efektivně na potřebné záležitosti (např., pomoc strážím) a jdou na činnosti, na které by vynakládány být neměly nebo nemusely (komerční výstavy, dotace státním podnikům aj.);
 - činnosti úředníků, kteří v pracovní době provozují komerční školení pro pracovníky státní správy, které by měli školit zdarma;
 - to, že MZe po celý rok 2009 neudělalo vůbec nic proto, aby byly stráže odborně metodicky připraveny na velké změny po účinnosti nového trestního zákoníku!
- A teprve v závěrečné části otevřeného dopisu jsme se věnovali vlastnímu znění trestního zákoníku a dopadům této právní úpravy na činnost strážní.
- PAN MINISTR (prostřednictvím pana náměstka) SE JEDNOZNAČNĚ VYHNUL ODPOVĚDÍM NA VŠECHNY UVEDENÉ PODNĚTY A ZAMĚŘIL SE NA ROZBOR USTANOVENÍ § 304 PYTLÁCTVÍ A POPIS TVORBY JAKÉHOSI „HODNOTOVÉHO SAZEBNÍKU“!

Přijetí nové právní úpravy na úseku trestního práva se dotýká také myslivosti a rybářství, neboť předchozí trestní zákon považoval některé protiprávní jednání ve vztahu ke zvěři a k rybám, vymezené v ustanovení § 178a, za trestný čin pytláctví.

- Již sama tato věta je skutečně velmi zajímavá a není jasné, co tím chtěl její autor vlastně říci; v první části souvětí je uvedeno, že „*Přijetí nové právní úpravy na úseku trestního práva se dotýká také myslivosti a rybářství*“ a hned je to zdůvodněno - *neboť předchozí trestní zákon považoval některé protiprávní jednání ve vztahu ke zvěři a k rybám, vymezené v ustanovení § 178a, za trestný čin pytláctví.*
- Není celkem jasné, proč by se nová právní úprava na úseku trestního práva měla dotýkat myslivosti jen proto, že předchozí trestní zákon považoval některé protiprávní jednání ve vztahu ke zvěři za trestný čin? Možná se jedná jen o jakousi výplň, aby dopis vypadal odborně.

Nová právní úprava zachovala dosavadní přístup k řešení uvedeného protiprávního jednání, nicméně přinesla změny v samotném textu definice pytláctví.

- Toto tvrzení je naprostý odborný nesmysl!
- Nová právní úprava si ani náhodou nezachovala „*dosavadní přístup k řešení uvedeného protiprávního jednání*“! Toto je velmi nebezpečná dezinformace.
- Nová právní úprava má přístup k této problematice naopak zcela odlišný s velmi významnými negativními dopady do řešení pytláctví a činnosti stráží.
- Záměna odborného výrazu „KDO NELEGÁLNĚ LOVÍ“ za výraz „KDO NELEGÁLNĚ ULOVÍ“ změnila zcela zásadně celé pojetí a praktickou realizaci postihování a prokazování nelegálního lovu; již jsme několikrát zdůraznili, že pojem „loví“ se i dle příslušných judikátů chápal a posuzoval tak, že se vztahuje na celý proces lovu (tzn., od vyhledávání, přípravy lovu, usmrcení, manipulace i transportu); zatímco nová úprava „uloví“ se vztahuje jen na vlastní dokonání akt ulovení-zmocnění se zvěře (kde se akt „ulovení“ danou osobou prakticky nedá prokázat).
- V ust. § 304 pytláctví skutečně došlo ke změně jednoho slova (loví – uloví) a ke specifikaci hodnotové hranice mezi přestupkem a trestným činem („v hodnotě nikoliv nepatrné“) – ovšem celkové pojetí a přístup se změnil zcela zásadním způsobem!

Nový trestní zákoník definuje trestný čin pytláctví v ustanovení § 304 zařazeném v hlavě VIII mezi trestnými činy spáchanými proti životnímu prostředí, čímž došlo k posílení obecné ochrany zvěře.

- Opět nekonkrétní konstatování bez relevantního zdůvodnění toho, čím došlo k tomu „posílení obecné ochrany zvěře“.
- Novou právní úpravou se zcela jednoznačně nahrálo nelegálním lovcům a prakticky se znemožnila práce stráží v terénu!

Upřesněním způsobené škody oproti předchozí právní úpravě, která neobsahovala žádnou stanovenou hranici, na hodnotu nikoli nepatrnou, však bylo pouze zvýrazněno, že pytláctví, jako trestný čin, bude posuzováno již od té nejnižší možné hranice, kterou obecně stanoví trestní zákoník v § 138 pro posuzování výše škody, prospěchu, nákladů k odstranění poškození životního prostředí a hodnoty věcí a jiné majetkové hodnoty.

- Opět další skutečně až nesmyslné a neoborné argumentování, zřejmě ve snaze zdůvodnit špatnou právní úpravu pytláctví (zaviněné pasivitou a nezájmem ústředního orgánu státní správy myslivosti, která si nechala /dle jejich tvrzení/ změnit znění ust. § 304 až v PSP ČR).
- Pokud bylo v předchozí právní úpravě (§ 178 a) pytláctví vše – „*kdo neoprávněně loví zvěř ...*“ (bez ohledu na hodnotu ulovené zvěře) a v nové právní úpravě je trestný čin až od 5000 Kč, je nepochopitelné, že může pan ministr (prostřednictvím pana náměstka) naznačovat, že je nová právní úprava dokonce lepší než předchozí.
- Ano lepší je - ale hlavně pro pytláky; domníváme se, že MZe by mělo chránit myslivost a strážce.

Takovýmto upřesněním se naopak pro myslivost a rybářství zvýhodnilo kvalifikování pytláctví jako trestného činu, neboť při posuzování, zda se jedná o trestný čin, je vždy nutno posoudit společenskou nebezpečnost.

- Tvrzení pana ministra (prostřednictvím pana náměstka) se dále vyvíjí; ovšem vytrácí se logika uváděných tvrzení.
- V první části věty se uvádí, že novým stanovením hranice 5000 Kč se „*pro myslivost zvýhodnilo kvalifikování(!?) pytláctví jako trestného činu*“; to je trochu absurdní tvrzení a není vůbec jasné, v čem spatřuje pan ministr (prostřednictvím pana náměstka) „*to zvýhodnění*“ – když před tím bylo pytláctví vše, když někdo „neoprávněně lovil“ (bez ohledu na hodnotu nelegálně ulovené zvěře) a v nové úpravě je trestným činem pytláctví pouze to, když někdo „neoprávněně uloví zvěř v hodnotě nad hranici 5000 Kč; což je skutečně svérázné uvažování i odborné hodnocení.
- V druhé části věty pak uvádí: „*neboť při posuzování, zda se jedná o trestný čin, je vždy nutno posoudit společenskou nebezpečnost*“; což je sice pravda, ale to nesouvisí s předchozím tvrzením.

Ne vždy je totiž možno považovat protiprávní jednání za trestný čin. Trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu.

- Zřejmě tím chce pan ministr (prostřednictvím pana náměstka) naznačit, že - **nelegální vraždění volně žijících živočichů-přírodního bohatství v rámci organizované skupiny střelnými zbraněmi ozbrojených pytláků není pro pana ministra a jeho úředníky celospolečensky nebezpečné, pokud povraždí zvěř „jen“ do 5000 Kč!?**
- Tyto své názory by měli pan ministr (prostřednictvím pana náměstka) a jeho úředníci osobně vysvětlovat mysliveckým strážím v našich honitbách; aby jim tyto stráže či další občané venkova osobně řekli něco o celospolečenské nebezpečnosti pytláctví realizovaném v odlehlých částech přírody organizovanými skupinami bezohledných grázlů se střelnými zbraněmi v rukách!

Kdyby naopak nebyla stanovena škoda na té nejnižší možné úrovni jako hodnota nikoli nepatrná, tak v rámci posuzování dopadů neoprávněného jednání v individuálních případech by mohlo docházet k výkladu, že je možno považovat za pytláctví činy, které způsobí škodu např. až od druhého stupně, tj. od hodnoty nikoli malé, kterou se rozumí škoda dosahující částky nejméně 25.000,- Kč, případně ještě od hranice vyšší, což by pro myslivost bylo daleko nepříznivější.

- I toto tvrzení podle nás postrádá jakoukoliv logiku a je dalším dokladem odbornosti na MZe.
- Pokud bylo v ust. § 178a za trestný čin pytláctví považováno vše - když někdo „neoprávněně loví“ (bez ohledu na hodnotu neoprávněně ulovené zvěře), jak by asi tak v praxi mohlo „*docházet k výkladu, že je možno považovat za pytláctví činy, které způsobí škodu např., až od druhého stupně (částky nejméně 25.000 Kč).*

Stanovením hranice, od které bude posuzováno, zda protiprávní jednání bude považováno jako trestný čin, přineslo také vyjasnění rozdílu mezi trestním činem a přestupkem, který podle předchozí právní úpravy byl velmi nezřetelný. Skutková podstata přestupku na úseku myslivosti totiž tak, jak je stanovena v § 35 odst.1 písmo f) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, je obdobná, tzn., že za přestupek je považováno zaviněné jednání, při kterém je neoprávněně lovena zvěř nebo ryby. Za tento přestupek je, mimo jiné, možno uložit pokutu až do výše 8.000,- Kč.

- Jedno z mála relevantních tvrzení, které jsme nikdy nerozporovali; ano hranice mezi trestným činem a pytláctvím by měla být jasně stanovena.
- APM ČR však dlouhodobě upozorňuje na to, že pouhé toto rozdělení je zcela nedostatečné.
- APM ČR (i tisíce dalších myslivců v ČR) trvá na tom, že – **nelegální lov pomocí střelné zbraně, v organizované skupině, hromadně účinným způsobem či zvláště zavrženímhodným způsobem musí být automaticky trestnými činy bez ohledu na hodnotu ulovené zvěře!**

K problematice vlastního hodnocení způsobené škody je nutno ještě dále pro úplnost uvést, že Ministerstvo zemědělství již více jak 15 let vyvíjí snahu prosadit jednotnou metodiku na oceňování zvěře, kterou by mohly využít orgány činné v trestním řízení, státní správa, myslivecká stráž a další, pro určení škody způsobené uživatelům honiteb na zvěři.

- Pokud takto argumentuje ministr zemědělství (prostřednictvím pana náměstka), je to skutečně věc hodná zamyšlení; pokud by totiž tímto způsobem pracovali občané či podnikatelé, tak je dnes ČR na úrovni rozvojových zemí.
- Je prostě nemožné a nepřijatelné, aby ústřední orgán státní správy myslivosti na něčem pracoval více jak 15 let bez jakéhokoliv výsledku a pozitivního dopadu do praxe.
- Pan ministr (prostřednictvím pana náměstka) uvádí, že MZe – „*vyvíjí snahu prosadit jednotnou metodiku*“; z tohoto tvrzení je tedy jasné, že MZe **má vypracovanou jakousi jednotnou metodiku** a více jak 15 let se jí snaží prosadit.
- Je nepochopitelné, že pracovníci MZe (vrchní ředitel ing. Žižka či ředitel odboru ing. Pondělíček) neustále zdůrazňují, že MZe samozřejmě uvažuje pouze o „hodnotě zvěře“ a v žádném případě o

„ceně zvěře a oceňování“ - jak potom může psát pan ministr (prostřednictvím pana náměstka) o tom, že MZe 15 let pracuje na „oceňování zvěře“?

- Možná by bylo vhodné, aby se v rámci MZe už konečně ujednotily nejen názory a terminologie (aby každý zástupce MZe netvrdil něco jiného), ale aby si vedení MZe konečně prověřilo, zda to, co jim pracovníci myslivosti neustále tvrdí – je pravda, či zase další polopravda nebo fikce.
- Bylo by vhodné, aby pan ministr (prostřednictvím pana náměstka) sdělil veřejnosti, kde je tedy ta jednotná metodika, kdo ji kdy četl a s kým ji MZe projednalo; nebo ji snad MZe zase předem neprojednalo se všemi zainteresovanými subjekty (vlastníky honebních pozemků, uživateli honebních pozemků, držiteli honiteb, mysliveckými strážemi či orgány státní správy a orgány činnými v trestním řízení)? Stejně jako tomu bylo v loňském roce na MZe s „narychlo vymyšlenou“ celostátní koncepcí myslivosti?

Dosud se nepodařilo najít konsensuální řešení s Ministerstvem financí a stanovit ceny odpovídající vzniklé újmě. Ministerstvo financí se striktně drželo konstrukce standardně utvářené pouze z ceny za upytlačenou zvěřinu, kde není místo pro společenské ohodnocení vzniklé škody.

- Už ani nemá cenu komentovat neustálé zmatení odborných pojmů ze strany MZe.
- Už si zvykáme na styl a odbornost informování úředníků z odvětví myslivosti, ale znepokojuje nás, že stejně neodborná argumentace je i ve stanovisku ministra zemědělství.
- MZe nemá hledat „**ceny odpovídající vzniklé újmě**“ ale „**hodnotu neoprávněně ulovené zvěře**“.
- MZe má MF vysvětlit, že se nejedná o klasický proces „**stanovení ceny**“, ale o „**stanovení systému určování hodnoty nelegálně ulovené zvěře** (jak měsíce marně vysvětluje MZe APM ČR).

Z tohoto důvodu nedošlo ke shodě a vytvoření metodického pokynu, který by se po svém zveřejnění ve sbírce zákonů stal závazným pro státní správu.

- APM ČR je vrcholovými pracovníky MZe trvale obviňována z toho, že neustále kritizuje MZe.
- Bohužel nám skutečně nic nezbyvá, protože MZe je v oblasti myslivosti dlouhodobě velice pasivní a velice neodborné; odborné záležitosti nekonzultuje se všemi zainteresovanými subjekty a i nejzásadnější koncepční materiály pro celé odvětví si úředníci MZe tvoří sami bez projednání s těmi, kterých se koncepce týkají; jak vyplývá z řady našich objektivních a pragmatických odborných stanovisek a hodnocení.
- Je pochopitelné, že nelze neustále akceptovat pasivitu, neodborné postupy, neodborná stanoviska a nezáměr o stanoviska a názory všech zainteresovaných subjektů za strany pracovníků ústředního orgánu státní správy myslivosti (k nimž se v poslední době přidávají i cílené dezinformace, neodbornosti, zkreslování skutečnosti, zatajování faktů a podrážděnost na objektivní kritiku – které zařadili vedoucí pracovníci myslivosti na MZe do svého „jednacího rejstříku“).
- Pokud nám však i sám pan ministr zemědělství (prostřednictvím svého pana náměstka) sdělí „odbornou“ informaci: **vytvoření metodického pokynu, který by se po svém zveřejnění ve sbírce zákonů stal závazným pro státní správu**, tak to už je pro odbornou veřejnost hodně „silná káva“ a už skutečně katastrofální odborný stav; stav, který by rozhodně neměl nechat v klidu - nejen občany, odborníky či další subjekty z odvětví myslivosti, ale i samotného předsedu vlády.
- **NA TAKOVÉTO ODBORNÉ ÚROVNI PŘECE NEMŮŽE PRACOVAT ÚSTŘEDNÍ ORGÁN STÁTNÍ SPRÁVY, KTERÝ BY MĚL METODICKY A LEDISLATIVNĚ ŘÍDIT CELÉ ODVĚTVÍ MYSLIVOSTI!**
- Pan ministr (prostřednictvím náměstka) musí vysvětlit - jaké metodické pokyny MZe se vydávají ve Sbírce zákonů(?) a jaké metodické pokyny MZe mohou být závazné pro orgány státní správy?

Nový trestní zákoník začal používat jinou dikci. V § 304 hovoří o "neoprávněném ulovení zvěře" nikoli "kdo neoprávněně loví zvěř", dále stanoví výši 5.000,- Kč jako hranici pro trestní čin. Velmi důležitá je v této chvíli změna ceny na hodnotu.

- Pokud by toto tvrzení pana ministra (prostřednictvím pana náměstka) „**změny ceny na hodnotu**“ mělo být pravdivé, potom by musel být v předchozí právní úpravě (ust. § 178 a) jasně uveden pojem „cena“, který by byl novou právní úpravou „změněn“ na pojem „hodnota“; což není pravda.

Relativně nepatrná změna umožnila jiný výklad, který nebude vycházet pouze z ceny zvěřiny, ale z hodnoty, kterou svým jednáním pytlák způsobil v přírodě. Zvolili jsme proto variantu "hodnoty", za kterou se upytlačená zvěř navrátí do honitby.

- Opět další zcela neodborný a nevhodný výraz.
- MZe použilo další specifický pojem **„variantu hodnoty, za kterou se upytlačená zvěř vrátí do honitby“**; pokud MZe používalo i ve styku s ekonomy a finančníky z MF podobnou „odbornou“ terminologii není divu, že ani za 15 let nedospěli k žádným výsledkům!
- Je zcela nejasné, co vlastně znamená ministerský pojem **„variantu hodnoty, za kterou se upytlačená zvěř navrátí do honitby“**; a jak si v praxi MZe představuje, že se **„upytlačená zvěř vrátí do honitby“**(?); hypoteticky by se mohla do honitby vrátit zvěř upytlačená odchycem, ale jak se vrátí do honitby **usmrcená** upytlačená zvěř (?); zřejmě tím ministerstvo myslelo – **zvěř, kterou se nahradí v honitbě upytlačená zvěř**.
- I samotné konstatování MZe - **„variantu hodnoty, za kterou se upytlačená zvěř vrátí do honitby“** je trochu ekonomický nesmysl – ve skutečnosti se jedná o **náklady, které je třeba vynaložit, aby se do honitby mohl vypustit adekvátní kus zvěře za kus upytlačený** („hodnota“ a „náklady“ jsou dva rozdílné odborné pojmy).

V tomto případě se vytváří prostor pro ohodnocení například chovné hodnoty zvěře. Následně ve spolupráci s Policií ČR a s Výzkumným ústavem lesního hospodářství a myslivosti se tento sazebník pro některé volně žijící zvěře stane vodítkem pro příslušníky Policie ČR při řešení trestné činnosti - pytláctví. Samozřejmě sazebník bude vhodnou formou zveřejněn tak, aby jej mohla používat i myslivecká stráž.

- To už je vrchol paradoxního uvažování MZe – jako ústředního orgánu státní správy myslivosti.
- MZe by mělo realizovat činnosti legislativní, metodické a řídicí, které vyplývají z jeho pozice ústředního orgánu státní správy; ovšem pro státní správu myslivosti a ne orgány Policie ČR.
- Každá obec s rozšířenou působností i každý krajský úřad v ČR vědí velice dobře, jak si v posledních letech vůči nim plní MZe své metodické, legislativní a řídicí povinnosti; a nyní navíc zjistí, že MZe vypracovává metodický pokyn pro Policii ČR, zatímco „jejich“ myslivecké strážce v ČR nemají za celých deset let od MZe ani jeden odborný a komplexní metodický pokyn pro svou náročnou a životu nebezpečnou činnost!!
- Proč dělá a také financuje MZe „sazebník pro některé druhy volně žijící zvěře“ pro příslušníky Policie ČR? A proč zase jakýsi „sazebník“(čeho)? Proč jen pro některé druhy zvěře (když nelegálně může být uloven jakýkoliv druh zvěře)?
- Proč MZe neudělá především komplexní metodický pokyn pro činnost mysliveckých stráží (který strážce od MZe nemají celých dvacet let)?!
- Vedení myslivosti na MZe velice rádo používá svůj obehnaný argument, že: **„právní předpisy jim neumožňují vydávat metodické pokyny“**; na to je možno argumentovat tím, **„která ustanovení příslušných právních předpisů zakazují MZe realizovat metodickou pomoc?“**

Hodnotový sazebník je konstruován jako soubor nutných atributů směřujících k navrácení zvířete do volného prostředí a je nastaven tak, aby finální hodnota byla minimální nákladovou cenou, za kterou by se obdobný druh zvěře vrátil do honitby v souladu s etickými, veterinárními i právními pravidly.

- Zde je opět uveden další nový odborný výraz, který MZe nikdy v minulosti nepoužívalo – jakýsi „hodnotový sazebník“ (tento pojem mělo MZe konzultovat s odborníky na ekonomii – ti by měli jistě zájem o tento „progresivní systém“).
- Tento „hodnotový sazebník“ je dle MZe – **„konstruován jako soubor nutných atributů“**; pokud budeme vycházet z toho, že „atribut“ = přívlastek, příznak, znak, vlastnost - můžeme uvést, že dle MZe je **„hodnotový sazebník konstruován - jako soubor nutných přívlastků, příznaků, znaků, vlastností“**; což je pro laiky mimo MZe odborná úroveň dosti nepochopitelná (nesmysl?).

Vycházíme z principu narovnání, respektive navrácení věci do původního stavu.

- MZe na závěr uvádí, že MZe vychází z „*principu narovnaní, respektive navrácení věci do původního stavu*“.
- Pokud budeme chápat toto tvrzení tak, že předmětnou „*věcí*“ myslí MZe nelegálně ulovenou zvěř (i když pojem „*věc*“ pro zvěř není zrovna nejvhodnější), pak je dost nepochopitelné, jak chce MZe navrátit nelegálně usmrcenou zvěř „do původního stavu“ (nepomůže ani preparace).
- Ať se vážené vedení MZe skutečně nezlobí, ale odbornost a obsah ministerských - materiálů, koncepcí (ministerská koncepce myslivosti) či stanovisek (k pytláctví) je na zcela neakceptovatelné úrovni (tzn., permanentní ostuda nejen pro ústřední orgán státní správy myslivosti /přímo řízený OLH/, ale i pro celé MZe).

Těší nás Váš zájem na řešení uvedené problematiky a jsem rád, že Vám mohu poskytnout tuto příznivější zprávu.

- S přihlédnutím k našim výše uvedeným faktickým odborným připomínkám se naše APM ČR nemůže ztotožnit se závěrečnou radostí pana ministra (prostřednictvím svého náměstka), že nám poskytuje tuto příznivější zprávu.
- Pro nás je bohužel tato zpráva naopak dokladem o stávající naprosto neakceptovatelné odborné úrovni vedení MZe v odvětví myslivosti.
- Stojíme teď před problémem, co tedy má dělat naše nezisková organizace-občanské sdružení, když si už stěžujeme samotnému panu ministrovi na pasivitu a neodbornost jeho úředníků na ústředním orgánu státní správy myslivosti (přímo vedeným a řízeným OLH) a následně od něj dostaneme (prostřednictvím pana náměstka) odpověď naprosto totožné neodborné úrovně.
- Jako nezisková nevládní organizace v demokratické společnosti máme jen dvě možnosti; mávnout nad tím vším rukou a nechat vše pokračovat v těchto intencích; nebo pokračovat a donutit vedení MZe se touto situací skutečně seriózně zabývat a skutečně ji vyřešit.
- Pokud na podobné absurdní odborné úrovni pracuje ústřední orgán státní správy na MZe a pokud i pan ministr (prostřednictvím svého náměstka) vypracovává dopisy a odpovědi (na stížnosti odborných neziskových organizací) podobné neakceptovatelné úrovně - měl by si pan ministr už konečně udělat na svém úřadě v OLH a myslivosti radikální „jarní úklid“.

Jinak nám občanům zbývá už jen poslední možnost - obrátit se přímo na předsedu Vlády ČR, aby tedy on sám prosadil na OLH MZe v daném odvětví myslivosti – aktivitu, pořádek, odpovědnost a plnou funkčnost.

S pozdravem

podpis náměstka ministra ing. J. Nováka

Vážený pan

Petr Horák

viceprezident a předseda výkonného výboru

Asociace profesionálních myslivců ČR

Šmeralova 21/331

17000 Praha 7, Bubeneč

Na vědomí: kabinet ministra